úřady jsou obsazeny diplomatickými správci (chargés d'affaires) a 2 diplomatickými zástupci prozatímními (chargés d'affaires ad interim). Z vyslanců, určených pro Československo, má šest sídlo mimo Prahu, protože jsou určeni současně také pro některý stát jiný. Z vyslanců a zplnomocněných ministrů je v Praze nejdéle vyslanec německý Dr. Walter Koch, který měl nástupní audienci 29. října 1921, a dobu nejkratší vyslanec litevský Eduard Tarauskas, který měl nástupní audienci 26. října 1934. Hodnost starešiny diplomatického sboru v Praze patří tedy vyslanci německému. Celkem je podle úředního seznamu v pražském diplomatickém sboru 112 vyslaneckých úředníků konceptních a vojenských přidělenců. Úředníci služby tiskové, personál kancelářský a pomocný v seznamu uvedeni nejsou. K.

Počet nearijských advokátů a notářů v Prusku. V Prusku bylo 7. dubna 1933 nearijských advokátů 3378. Z toho odpadlo na základě zákona ze 7. IV. 1933 o připouštění k advokacii 1087, jiným způsobem 225, takže 1. dubna 1934 zbylo nearijských advokátů 2066. Nearijských notářů bylo 7. dubna 1933 2046. Odpadlo na základě nových zákonných předpisů 1042, jiným způsobem 120, takže 1. dubna 1934 jich zbývalo 884.

Páté zasedání Akademie německého práva bylo podle »Deutsche Allgemeine Zeitung« svoláno do sálu berlínské radnice v úterý dne 13. listopadu 1934. Zahájil je říšský komisař spravedlnosti Dr. Frank, jenž vítaje přítomné hosty, uvedl, že v tomto okamžiku myšlenky celého národa jsou věnovány především bratřím sárským. Neboť právo Německa na Sársko je nesporné, žádnou smlouvou, žádnou mocí nezměněné, věčné právo přirozené, totéž jako má matka na své dítě. Po něm promluvil pruský ministerský předseda Göring o »právní jistotě jako základu národního společenství«. Pravil, že také národní socialisté znají význam práva pro spolužití občanů ve státě. Ovšem pro ně primerním není jednotlivec, nýbrž společenství všech občanů. Proto jsou socialisty. Stát zřídil vůdce pro lid, aby mohl lid být živ. Národně socialistický stát má být právním společenstvím lidovým. Stát musí se proto starat, aby zákony byly opravdu plněny a každému občanu zaručena zákonná ochrana. To je právní jistota, která obzvláště je základem nacionálně socialistického státu, v němž má místo starogermánský způsob života. Každý jednotlivec tohoto společenství má nárok na zákonnou ochranu jen, pokud jest jeho skutečným členem. Ten, kdo svým jednáním zrazuje tento stát a tím toto společenství, staví se mimo jeho zákon a ztrácí svůj nárok na ochranu. Stát, jenž vytvořil zákony, nemá jich pro ty, kteří jej chtí zničit. Říkají-li právníci, že právo musí zůstat právem i pro zločince, má za to, že jest třeba dáti pozor, aby přemíra práva nezničila státní cítění lidu. Národní socialismus jest zapřisáhlým nepřítelem liberalistické »rovnosti« i na poli práva. Nechce malé věšet a velké škůdce nechat běžet, nýbrž právě naopak. Falešná humanita podkopává právní jistotu a ji ničí. Kdo nahlédne do statistiky, vidí, že v r. 1932